

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ
Stalna služba u Imotskom
Ante Starčevića 23

. Poslovni broj: Psp-18/2025-32

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Općinski sud u Makarskoj, Stalna služba u Imotskom, po sutkinji ovog suda Sanji Vrgoč, u pravnoj stvari tužitelja Radomira Tolića, Domovinskog rata 42. Drum, 21260 Imotski, OIB: 01524360881, zastupanog po punomoćniku Zvonimiru Perkušiću, odvjetniku u Imotskom, Ulica Ante Starčevića 17, protiv tuženika Markoja d.o.o., Selska cesta 93, Zagreb, OIB:10585552225 zastupanog po punomoćnicima iz OD Lovrić & Klobučar iz Zagreba, Gundulićeva 19/1, radi smetanja posjeda, nakon održane glavne javne rasprave zaključene 18. rujna 2026., dana 13. listopada 2026.,

r i j e š i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"

1. Utvrđuje se da je tuženik MARKOJA d.o.o., Zagreb, Selska cesta 93, OIB: 10585552225 zasmetao tužitelja Radomira Tolića, Drum, Ulica Domovinskog rata 42, OIB: 01524360881 u posljednjem mirnom posjedu nekretnine označene kao d.č.zem. 2483/31 zk. ul. 2994 u površini od 358 m², d.č.zem. 9260/5 zk. ul. 1568 u površini od 28 m² i d.č.zem. 4894/18 zk. tijelo II zk. ul. 1610 u površini od 4 m², sve ukupne površine od 390 m², sve k.o. Podbablje, sve označeno točkama A-B-C-D-E-F-A skice izmjere vještaka Perice Puljića dipl.ing.geod. od 29.06.2026. godine, koja skica čini sastavni dio izreke ovog Rješenja, na način da je pred kraj mjeseca svibnja 2025. godine, a za što je tužitelj saznao dana 01.06.2025. godine, na jugoistočnom dijelu predmetne nekretnine, a koji dio je na predmetnoj skici izmjere označen između točaka 1-F, porušio suhozid u duljini 10,70 m, širini cca 1,40 m i visini cca 1,20 m, zatim poravnao teren cijele nekretnine prema sjeverozapadu, a pri tome porušivši i suhozid sa jugozapadne strane nekretnine, u pravcu koji je prikazan između točaka 2-3 na predmetnoj skici izmjere, u duljini od 23,26 m, širini cca 1,10 m i visini cca 1,10 m, a da za to nije zatražio niti dobio ovlaštenje od tužitelja, pa se nalaže tuženiku da uspostavi ranije stanje posjeda prije izvršenog čina smetanja na način da sagradi porušene suhozide te mu se zabranjuje svako takvo ili slično smetanje posjeda tužitelja na navedenoj nekretnini.

2. Nalaže se tuženiku MARKOJA d.o.o., Zagreb, Selska cesta 93, OIB: 10585552225 da u roku od 8 dana tužitelju Radomiru Toliću, Drum, Ulica Domovinskog rata 42, OIB: 01524360881 naknadi troškove postupka u iznosu od 1.256,16 EUR-a zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja se obračunava od dana donošenja rješenja pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine."
- II. Nalaže se tužitelju Radomiru Toliću, Domovinskog rata 42. Drum, 21260 Imotski, OIB: 01524360881 naknaditi tuženiku Markoja d.o.o., Selska cesta 93, Zagreb, OIB:10585552225 parnični trošak u iznosu od 625,00 Eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja se obračunava od dana donošenja ovog rješenja (13. listopada 2026.) pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 8 dana.

Obrazloženje

1. Tužbom zaprimljenom pred ovim sudom 27. lipnja 2025. (preporučeno poštom 23. lipnja 2026)., tužitelj je naveo da on je izvanaknjižni vlasnik i posjednik točno određenog dijela čest.zem. 2483/31, k.o. Podbablje u površini od 2200 m² koja je upisana u posjedovnom listu broj 546 k.o. Podbablje. Ističe da je navedena nekretnina je u obiteljskom posjedu preko 200 godina, na način da je cijela njena površina bila ograđena suhozidom te je tu u naravi bio stari vinograd, gdje se još nalaze ostaci čokota. Nadalje navodi i da je došavši na nekretninu dana 3. lipnja 2025. godine zatekao porušen suhozid na ulazu na parcelu sa istoka u dužini od 12 metara, te potpuno poravnat dio nekretnine prema zapadu u dužini cca 50 metara, porušen južni dio zida u dužini od oko 50 metara, te je napravljena betonska armatura cca 15x 15 metara s tim da je dio same građevine prešao i na susjednu parcelu za koju navodi da nije vlasništvo tužitelja u pov. cca 50 m². Smatra da je opisanom radnjom rušenja suhozida, posijecanjem jedne višnje i dvije mlade masline, te ravananjem starih čokota na zemljištu, tuženik je omeo tužitelja u zadnjem mirnom posjedu predmetne nekretnine, pa se predlaže da nakon provedenog postupka sud donese odluku kojom se utvrđuje se da je tuženik, po naknadnom saznanju negdje pred kraj mjeseca svibnja 2025. godine, što je tuženik saznao od susjeda na dan 3. lipnja, uvjerivši se i naknadno odlaskom na samu nekretninu, omeo tužitelja u mirnom posjedu nekretnine označene kao čest. zem. 2483/31, odnosno na dijelu parcele vlasnika i posjednika tužitelja u točno ograđenim gabaritima samim suhozidom na način da je porušio cijeli suhozid na istoku nekretnine uz cestu u dužini od 12 metara, te poravnao dio pripadajuće nekretnine tuženika prema zapadu u dužini od pedesetak metara, porušivši i južni dio suhozida koji je posjed tužitelja. Nalaže se tuženiku da u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe, uspostavi prijašnje stanje koje je bilo prije intervencije tuženika, te se zabranjuje

tuženiku ovakvo ili slično smetanje tužitelja uz naknadu troškova postupka. Tužitelj je također naveo da su tuženi poduzeće koje se bavi izgradnjom baznih stanica za potrebe telekomunikacija. Ističe i da su bez ikakve provjere posjedovnog stanja i bez ikakva pitanja izvršili građevinske zahvate na nekretnini tužitelja. Budući da su tuženi u tu svrhu uložili i značajan novac u gradnji samog objekta, kao i ugradnjom optičkog kabla, tužitelj naglašava da nije tražio donošenje privremene mjere, nadajući se dogovoru između stranaka. Posjedovnu tužbu podnio je radi same pravne zaštite u pogledu imovinske naknade ili najma terena. Kako smatra da će sagrađeni repetitor donijeti i poboljšanje telekomunikacijskih usluga za samo mjesto, navodi da se želi postaviti što je moguće korektnije.

1.1. U prilog svojih tvrdnji i činjeničnih navoda tužitelj je u spis dostavio presliku posjedovnog lista broj. 546 k.o. Podbablje. Ispis e-maila o korespondenciji sa predstavnikom MARKOJA d.o.o, fotografije izgradnje bazne stanice za koje navodi da su snimljene dana 3. lipnja 2025 godine, izvod iz posjedovnog lista 546.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je naveo da je tužba u cijelosti neosnovana, te pravno i činjenično neutemeljena, pa ju osporava u cijelosti. Ističe da iz samog teksta tužbe proizlazi da bi ista mogla biti podnesena izvan prekluzivnog roka od 30 dana od saznanja za čin navodnog smetanja posjeda i počinitelja tog smetanja (čl. 21. st. 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima) jer tužitelj navodi dva različita vremena saznanja za navodno smetanje njegovog posjeda, s tim da nedefinirano navođenje kraja svibnja kao vremena tog saznanja upućuje na mogućnost da je tužitelj podnio ovu tužbu izvan naznačenog prekluzivnog roka. Nadalje, navodi da je u posjedovnom listu kojeg je tužitelj priložio tužbi pored broja katastarske čestice 2483/31 k.o. Podbablje vidljiva je naznaka „D“. Ista podrazumijeva da je tužitelj upisan kao posjednik samo jednog dijela te čestice, te da se iz posjedovnog lista broj 546 ne može utvrditi o kojem dijelu te čestice se radi. Nadalje, pregledom katastarskog operata za česticu broj 2483/31 k.o. Podbablje tuženik navodi da je utvrdio da su različiti posjednici te čestice upisani u 46 različitih posjedovnih listova naznačene katastarske općine. Veličina njihovog posjeda izražena je kroz navođenje dijelova površine te čestice, ali bez konkretne oznake na kojem dijelu te katastarske čestice se nalazi posjed pojedinih posjednika. Smatra da iz navedenog slijedi da tužitelj dostavljanjem posjedovnog lista broj 546 k.o. Podbablje nije dokazao da je posljednji mirni posjednik „...točno određenog dijela čest. zem. 2483/31 k.o. Podbablje u površini od 2200 m²...“, kao što tvrdi u tužbi. Smatra da njegov posjed tim posjedovnim listom nije određen, ni potvrđen u pogledu nekog konkretnog dijela te čestice. Smatra da bilo koji od preostalih nekoliko desetina posjednika te čestice mogu na isti način kao i tužitelj ustvrditi da im pripada posjed upravo onog dijela predmetne čestice za kojeg tužitelj tvrdi da pripada samo njemu. Odgovoru na tužbu priložio je zemljišnoknjižni izvadak za z.k. uložak br. 2994 k.o. Podbablje. Navodi da je u njegovom listu A, pod rednim brojem 33 upisana je z.k. čestica br. 2483/31 čija površina iznosi 118862 m². Kao vlasnik cijele te čestice u listu B upisana je Republika Hrvatska. U listu C, pod rednim brojem 1.1., pod poslovnim brojem Z-2822/2025 od dana 30.04.2025.g. uknjižena je stvarna služnost na z.k.č.br. 2483/31 k.o. Podbablje u korist tuženika u svrhu izgradnje i održavanja infrastrukture, bazne stanice Markoja, i to antenskog stupa visine 63 m, s tim da je površina te stvarne služnosti 310 m². Služnost je osnovana temeljem Ugovora od dana 10.04.2025.g. ovjerenog od strane javne bilježnice Vesne Pučar pod brojem OV-5848/2025 dana 30.04.2025.g. Odgovoru na tužbu prilaže i Ugovor o osnivanju prave služnosti na šumi i šumskom zemljištu u vlasništvu Republike Hrvatske zaključen dana 10.04.2025.g.

između Republike Hrvatske, kao osnivatelja prava služnosti, i tuženika, kao nositelja prava služnosti. Iz čl. 1. st. 2. tog Ugovora vidljivo je da se služnost opisana u točki VII. ovog odgovora na tužbu osnovana upravo na dijelu z.k. čestice br. 2483/31 k.o. Podbablje koji je naznačen na listu C, redni broj 1.1. z.k. uložka br. 2994 k.o. Podbablje. Sastavni dio ovog Ugovora je Geodetski snimak stvarnog stanja iz kojeg je vidljiva površina i smještaj zahvata u prostoru od 310 m². Iz čl. 2. Ugovora vidljivo je da tuženik plaća naknadu za osnovano pravo služnosti. Smatra da se iz svega navedenog može se jasno utvrditi da tuženik svoju poslovnu aktivnost na dijelu z.k. čestice br. 2483/1 k.o. Podbablje obavlja na temelju valjanog pravnog posla zaključenog s vlasnikom te nekretnine. Navodi da tužitelj ničim nije dokazao da je posjednik te nekretnine, a pogotovo da je njen vlasnik, kao ni da je zaključenjem Ugovora opisanog u prethodnoj točki ovog podneska na bilo koji način povrijeđeno neko njegovo pravo. Nadalje, smatra da se tužitelj sa svojim eventualnim zahtjevima bilo koje vrste treba obratiti vlasniku nekretnine, Republici Hrvatskoj, a ne tuženiku, čije pravo je izvedeno iz vlasništva uknjiženog vlasnika nekretnine. Slijedom svega navedenog, predlaže, ukoliko sud utvrdi da je tužitelj saznao za navodno smetanje posjeda izvan prekluzivnog zakonskog roka za podizanje tužbe, istu odbaciti kao nepravodobnu. Podredno se predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan i naložiti tužitelju da tuženiku naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 625,00 EUR, zajedno za zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjskog rješenja pa do isplate, u roku od 8 dana.

2.1. U prilog svojih tvrdnji i činjeničnih navoda tuženik je u spis dostavio, zemljišnoknjižni izvadak za z.k. uložak br. 2994 k.o. Podbablje, u kojem je upisana kat.čest 2483/31 k.o. Podbablje od dana 27.07.2025.g., presliku Ugovora o osnivanju prave služnosti na šumi i šumskom zemljištu u vlasništvu Republike Hrvatske od dana 10.04.2025.g, te predlaže uvid u podatke katastarskog operata za k.č.br. 2483/31 k.o. Podbablje na stranici www.uredjenazemlja.hr

3. Tužitelj je tijekom postupka, a prije zaključenja prethodnog postupka nadopunio tužbu na način da je naveo da se utvrđuje da je tuženik, po naknadnom saznanju negdje pred kraj mjeseca svibnja 2025, što je saznao od susjeda na dan 3. lipnja uvjerivši se odlaskom na samu nekretninu. Nadalje navodi da je točno na dan drugog kruga lokalnih izbore na dan 1. lipnja 2025. u usputnom razgovoru ispred biračkog mjesta saznao od mještanki Mladenke Vujević, žene Ante i Ane Erceg, žene Ante da se na području zvanom „KRNJAVICE“ gradi bazna stanica za telekomunikacije i da je netko naplatio dobre novce. Kako je na tom lokalitetu plato od nekoliko stotina tisuća m², upitao je navedene osobe gdje se to otprilike gradi, a iste su rekle da se repetitor gradi negdje povrh kapelice. Ističe da su navedene osobe mlade žene koje su udate u mjesto Drum te nisu znale čije je zemljište na kojem se vrši gradnja. Budući da je nekretnina tužitelja nekih 100 metara udaljena od spomenute kapelice, tužitelj odlazi odmah na lice mjesta nakon navedenog razgovora, i to više kako navodi, radi radoznalosti nego što je sumnjao da bi netko bez pitanja mogao porušiti kamene zidove i početi graditi na tuđem vlasništvu. Ističe da u potpunosti iznenađen ustanovljava ono što je pobliže opisano u tužbi. Tužitelj se je isti dan došao do saznanja tko je izvođač radova te saznao da radove izvodi tvrtka „KATIĆ-C.A.T.“ a tužiteljev sin budući da poznaje izvođača radova gosp. Katića, nazvao ga je istog dana i tražio podatke tko je investitor. Od gosp. Katića saznao je da su oni podizvođači radova te su mu dali su nam kontakt broj od izvođača građevinskih radova, a glavni izvođač radova je tužitelju proslijedio kontakt broj od investitora „Markoja d.o.o iz

Zagreba, sa čijim je predstavnikom Markom Zokićem tužitelj stupio u telefonski kontakt 2. lipnja 2025. godine, te predstavnika poduzeća Markoja d.o.o upoznao sa stanjem na terenu, isti je zatražio da mu se dostavi jedan e-mail gdje će poduzeće Markoja d.o.o sa novo nastalom situacijom sa kojom će tuženi upoznati Ministarstvo poljoprivrede i te o tome obavijestiti tužitelja, a kako se predstavnici Markoja d.o.o nisu javljali tužitelj je ustao ovom tužbom. Nadalje, navodi da dana 3. lipnja tužitelj ponovno odlazi lice mjesta izgradnje temelja stanice sa susjedima Ivicom Tolić pok. Mirka i Miroslavom Tolić pok. Milana da se isti uvjere što je napravljeno na terenu. Navodi da su tom prilikom smo izvršili snimanje mjesta izvođenja radova i što je do tada sagrađeno. Ističe da je sve navedeno u odgovoru na tužbu sa strane tuženika netočno, prvenstveno kvadratura obuhvata radova, dostavljenih skica. Navodi da će se u odnosu na to što je tuženik sklapao sa knjižnim vlasnikom za kojeg navodi nije i stvarni vlasnik kao i o svemu navedenom u odgovoru na tužbu, raspravljati na zakazanom ročištu.

4. Odredbom članka 7. ZPP-a stranke su dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice. Sud je ovlašten utvrditi činjenice koje stranke nisu iznijele i izvesti dokaze koje stranke nisu izložile samo ako posumnja da stranke idu, zatim da raspolažu zahtjevima kojima ne mogu raspolagati, ako zakonom nije drugačije određeno.

5. Tužbeni zahtjev je neosnovan.

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja kojim traži da sud utvrdi da ga je tuženik smetao u posljednjem mirnom posjedu nekretnine označene kao d.č.zem. 2483/31 zk. ul. 2994 u površini od 358 m², d.č.zem. 9260/5 zk. ul. 1568 u površini od 28 m² i d.č.zem. 4894/18 zk. tijelo II zk. ul. 1610 u površini od 4 m², sve ukupne površine od 390 m², sve k.o. Podbablje, na način da je pred kraj mjeseca svibnja 2025. godine, a za što je tužitelj saznao dana 01.06.2025. godine, na jugoistočnom dijelu predmetne nekretnine, porušio suhozid u duljini 10,70 m, širini cca 1,40 m i visini cca 1,20 m, zatim poravnao teren cijele nekretnine prema sjeverozapadu, a pri tome porušivši i suhozid sa jugozapadne strane nekretnine, u duljini od 23,26 m, širini cca 1,10 m i visini cca 1,10 m, a da za to nije zatražio niti dobio ovlaštenje od tužitelja, pa se nalaže tuženiku da uspostavi ranije stanje posjeda prije izvršenog čina smetanja na način da sagrađi porušene suhozide te mu se zabranjuje svako takvo ili slično smetanje posjeda tužitelja na navedenoj nekretnini, sve kako je to pobliže navedeno u izreci ovog rješenja.

7. Člankom 21. stavak 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15 i 94/17 dalje: ZV) propisano je da koga drugi samovlasno smeta u posjedu, bilo da ga uznemirava u posjedu ili mu ga je oduzeo, ima pravo na zaštitu posjeda. Člankom 22. stavak 1. ZV propisano je da je posjednik kojemu je posjed samovlasno smetan ovlašten svoj posjed štititi putem suda, zahtijevajući da se utvrdi čin smetanja njegova posjeda, naredi uspostava posjedovnog stanja kakvo je bilo u času smetanja, te zabrani takvo ili slično smetanje ubuduće. Sud pruža ovu zaštitu posjeda u posebnom, hitnom postupku, prema posljednjem stanju posjeda i nastalom smetanju, bez obzira na pravo na posjed, pravni temelj posjeda, poštenje posjednika, kao i bez obzira na to koliko bi smetanje posjeda bilo u kakvu društvenom, javnom ili sličnom interesu (članak 22.stavak 2. ZV).

7.1. Prema čl. 10. tog zakona posjednik je osoba koja ima faktičnu vlast glede neke stvari. Prema čl. 20. st. 1. tog zakona samovlast je zabranjena, bez obzira na to kakav je posjed, nitko ga nema pravo samovlasno smetati, ako i smatra da ima jače pravo na posjed, a prema st. 2. tog članka tko posjedniku bez njegove volje oduzme posjed ili ga u posjedovanju uznemirava, samovlasno je smetao njegov posjed. Prema čl. 21. st. 1 tog zakona koga drugi samovlasno smeta u posjedu, bilo da ga uznemirava u posjedu ili mu ga je oduzeo, ima pravo na zaštitu posjeda, a prema st. 3. tog članka pravo na zaštitu posjeda prestaje protekom roka od trideset dana od dana kad je smetani saznao za čin smetanja i počinitelja, a najkasnije godinu dana od dana nastalog smetanja. Predmet raspravljanja mora biti usmjeren na to da se utvrdi činjenica posljednjeg mirnog posjeda tj. posljednjeg stanja posjeda na mjestu prijepora te je li i kako počinjen čin smetanja posjeda, a u vezi s tim sud treba i po službenoj dužnosti utvrditi je li tužitelj pravovremeno zatražio posjedovnu zaštitu unutar propisanog prekluzivnog roka iz čl. 21. st. 3. ZV-a. Odredbom čl. 441. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022., 114/2022., 155/2023. i 146/2025, dalje: ZPP) propisano je da će se raspravljanje po tužbi zbog smetanja posjeda ograničiti samo na raspravljanje i dokazivanje činjenica posljednjeg stanja posjeda i nastalog smetanja. Isključeno je raspravljanje o pravu na posjed, o pravnoj osnovi, savjesnosti ili ne savjesnosti posjeda ili o zahtjevima za naknadu štete.

8. Postupajući po prijedlogu tuženika ovaj sud je obavijestio Republiku Hrvatsku, Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ribarstva, Ulica grada Vukovara 78, 10000 Zagreb, OIB: 76767369197, kao treću osobu o parnici, sve u smislu odredbe članka 211. ZPP-a (list 100./101. spisa), no do dana donošenja ovog rješenja treća osoba nije stupila u parnicu kao umješač na strani tuženika kako je to predlagao tuženik.

9. U konkretnom slučaju bilo je potrebno raspraviti je li tužba podnesena u propisanom roku, činjenicu posljednjeg mirnog posjeda tj. posljednjeg stanja posjeda na mjestu prijepora, je li tuženik smetao posjed tužitelja te pripada li tužitelju pravo na zaštitu posjeda od tuženikovog čina smetanja i posljedično kako uspostaviti posjed kakav je bio prije smetanja te ga zaštititi za ubuduće. Zakonom je svedena mogućnost raspravljanja, dokazivanja i odlučivanja samo na bitna pitanja. Zaštita koju sud u postupku zbog smetanja posjeda pruža posjedniku protiv samovlasnog smetanja njegovog posjeda ograničena je samo na pitanje je li posjed postojao i je li bio samovlasno smetan. Tako je za zahtijevanje sudske zaštite posjeda aktivno legitimiran posljednji faktični mirni posjednik stvari čiji je posjed samovlasno smetan.

10. Sud je u dokaznom postupku pročitao i pregledao dokumentaciju navedenu u točkama 1.1. i 2.1. obrazloženja ovog rješenja, obavljen je očevid na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka geodetske struke Perice Puljića, saslušani su svjedoci Mladenka Vujević, Ana Erceg, Miroslav Tolić, Ivan Tolić i Petar Glavaš.

11. Prema pisanom nalazu i mišljenju sudskog vještaka za geodeziju Perice Puljića zaprimljenog 19. studenog 2025., utvrđeno da se predmet spora (nekretnina) nalazi na predjelu Zgrade u Drumu, položena sjeverozapadno od makadamskog puta i na njoj se nalazi dio antenskog stupa ograđenog betonskim zidovima na kojima se nalazi žičana ograda. U ostatku pokazane nekretnine nema građevina već su izvršeni

zemljani radovi. Sastavni dijelovi nekretnine u k. o. Podbablje prikazani su u slijedećoj tablici:

A-B-C-D-E-F-A

dio č. zem. 2483/31 358 m²

dio č. zem. 9260/5 28 m²

dio č. zem. 4894/18 4 m²

UKUPNO 390 m²

Granice nekretnine definirane su na slijedeći način:

- Jugozapadna međa je suhozid koji pripada nekretnini od točke A do točke B te pravac do točke C na kojem se prije radova prema kazivanju tužitelja nalazio suhozid.

- Sjeverozapadna međa je betonski zid koji pripada nekretnini od točke C do točke D i nastavak tog pravca do točke E na suhozidu.

- Sjeveroistočna međa je suhozid koji ne pripada nekretnini od točke E do točke F.

- Jugoistočna međa od točke F do točke A je pravac na mjestu nekadašnjeg suhozid koji je prema kazivanju tužitelja porušen prilikom gradnje.

11.1. U dopuni pisanog nalaza i mišljenja od 29. lipnja 2026. sudski vještak za geodeziju Perica Puljić, očitujući se na prigovor tužitelja da nije naveo parametre porušenog suhozida iskazao je, a prema parametrima ostataka istih suhozida slijedeće:

- Prvi porušeni suhozid se nalazio između točaka 1 i F u duljini 10,70 m, širini cca 1,40 m i visini cca 1,20 m.

- Drugi porušeni suhozid se nalazio između točaka 2 i 3 u duljini 23,26 m širini cca 1,10 m i visini 1,10 m.

12. Tužitelj je tužbeni zahtjev uredio u skladu s izrađenim nalazom i mišljenjem, kao i dopunom nalaza i mišljenja i to na način da je uskladio tužbeni zahtjev s utvrđenjima geodetskog vještaka čime nije promijenjen identitet predmeta spora u smislu odredbe članka 191. st.1. ZPP-a. Neovisno o navedenom tuženik se upustio u raspravljanje po zaprimanju navedene dopune nalaza i mišljenja pri čemu je naveo da Nalaz i mišljenje ni na koji način ne može predstavljati relevantan dokaz u ovom postupku, osim u pogledu Nalazu priloženih isprava koje predstavljaju jedini zakonom priznati dokaz vlasničkog stanja i stanja posjeda na toj čestici. Istakao je kako vještak zemljište označeno u skici iz svog Nalaza i mišljenja pogrešno naziva nekretninom. Smatra da nijednim zakonom nije određeno da jedan od u katastru upisanih suposjednika neke katastarske čestice može temeljem skice dijela te čestice smatrati tako označeni dio čestice svojom nekretninom. Navedeno jer isti ne samo da u zemljišne knjige nije upisan kao vlasnik ili suvlasnik cijele te čestice, već nije pokrenuo niti bilo kakav postupak za svoj upis prava vlasništva ili suvlasništva. Smatra da označavanje dijela postojeće čestice na skici ne može stvoriti bilo kakve učinke po pitanju vlasništva ili posjeda nekretnine, neovisno o tome da li je takva skica izrađena u sudskom postupku ili mimo njega. Tuženik u cijelosti osporava navode iz podneska tužitelja od 03.12.2025.g. i u njemu uređeni tužbeni zahtjev, jer je isti smatra u potpunosti neosnovanim i bez uporišta u provedenim dokazima. Navodi da tužitelj smatra da Nalaz i mišljenje sudskog vještaka potvrđuju njegove tvrdnje iz tužbe, ali da i dalje nije dokazao odlučnu pretpostavku za pružanje posjedovne zaštite, tj. da je upravo on bio posljednji mirni posjednik dijela z.k.č.br. 2483/31 k.o Podbablje u trenutku navodnog smetanja posjeda. U svom podnesku tužitelj traži da vještak Puljić

izrazi dimenzije suhozida kao da okolnost njegovog postojanja predstavlja neki valjan dokaz tužiteljevih tvrdnji o njegovom mirnom posjedu dijela nekretnine kod tog suhozida.

13. U odnosu na navedeno ponovo se naglašava da postupku radi smetanja posjeda sud pruža zaštitu prema posljednjem stanju posjeda i nastalom smetanju. Nalazom i mišljenjem sudskog vještaka identificiran je predmet spora uz prikaz lica mjesta kao i pobliže dimenzije onoga što je pokazano na očevidu na licu mjesta, kako bi se u daljnjem tijeku postupka moglo raspravljati o osnovanosti tužbenog zahtjeva u pogledu faktične vlasti nad spornim prostorom neposredno prije radnji tuženika za koje tužitelj drži da predstavljaju sam čin smetanja posjeda te je li takav posjed bio samovlasno smetan.

14. Prvenstveno je za naglasiti kako iz stanja spisa, odnosno iskaza saslušanih svjedoka proizlazi da je tužitelj pravovremeno zatražio posjedovnu zaštitu. Kako u pogledu subjektivnog, tako i u pogledu objektivnog roka iz odredbe čl.21. st.3. ZV-a. Navedena činjenica proizlazi iz navoda svjedoka Ane Erceg koja navodi da je na dan lokalnih izbora u šestom mjesecu 2025. vidjela da se nešto radi i tada o tome upitala tužitelja, Mladenke Vujević koja navodi da je tužitelja vidjela 1.6. 2025, (sve nakon što je vidjela da je nešto betonirano). Ivan Tolić i Petar Glavaš nisu se mogli sjetiti točno kada, no i njihovi iskazni u okvirnom (Ivan Tolić razdoblje od 20.05-1.6. i Petar Glavaš – ljetu prošle godine) se poklapaju s navodima ranije navedenih svjedokinja. Tužba je podnesena 23. lipnja 2025. Navedeno se odnosi na subjektivni rok, dok je pitanje objektivnog roka iz iskaza svjedoka također nedvojbeno, jer svjedoci kao početak radova navode svibanj 2025.(Mladenka Vujević, Ivan Tolić).

15. Iz navoda svjedokinje Ana Erceg, u bitnom, proizlazi da ona i njena obitelj, u blizini imaju masline. Kada su bili lokalni izbori, drugi krug lokalnih izbora, vidjela je da se tu nešto radi, a na dan izbora sam srela je tužitelja i upitala ga je li on tu nešto radi. Misli da je to bilo u šestom mjesecu 2025. Vidjela je da je parcela očišćena. Tada kad je vidjela da je na parceli očišćeno bilo je rano jutro, nije vidjela nikoga tu. Tužitelj joj je tada rekao da ne zna ništa o tome što se tu radi i da on tu ništa ne radi, ali da će otići prošetati i vidjeti o čemu se radi. Oni su svoje masline kupili prije dvije godine. Pokraj njih je Ratko Tolić i Rade. To mjesto koje je očišćeno prije je bilo zapušteno, bile su tu stare loze, drače. Nekad sam tu viđala tužitelja i Ratka Tolića. Kasnije kad je dolazila zalijevati masline vidjela je da se tu radi repetitor. Navodi da je na tom području koje se naziva Krnjevice, zemlja na tom lokalitetu je obrađivana, tu ima loza, maslina. Osim ceste ne zna da je tu netko od državnih vlasti dolazio, nije joj poznato. Navodi i da su na tom području nekretnine odijeljene suhozidima, na takav se način zna što je čije, a znalo se i ograđivati žicama i kolcima. Čestice o kojima je govorila su odvojene. Uz njih je nekretnina Ratka Tolića, a oni su zemlju kupili od Ratkova strica pok. Vinka. Rade je uz njega. Njihova nekretnina graniči s nekretninom na kojoj je repetitor, odnosno betonski zid koji su oni napravili nalazi se na mejašu njene nekretnine koja graniči sa nekretninama Ratka i Rade. Ove nekretnine nalaze se istočno od njene parcele. Nakon uvida u skicu vještaka Perice Puljića na listu 80 spisa te svjedokinja je navela da se njihova nekretnina nalazi južnije od žuto označenog dijela na skici, a između njihove nekretnine je dio koji pripada Ratku, a potom Radi. Žuti dio je Radin. Navela je i da je su prije radova na nekretnini bili su mejaši u vidu suhozida. Uz cestu su također bili suhozidi i klanci za ući na parcelu. To jutro kad je došla nije bilo tih suhozida. Navedeno je vidjela u 6. mjesecu, a što je prije bilo ne zna.

16. Iz navoda svjedoka Miroslava Tolića, u bitnom, proizlazi da je tu odavno je tu bio stari vinograd. Njegova je obitelj je u blizini imala loze. Oni su nešto prije prestali obrađivati svoj vinograd. Njihov vinograd je bio ograđen kamenim zidom. Misli da je tu bila i neka višnja i par maslina. Tužitelj je taj vinograd prestao obrađivati možda ima 20 godina. Do kasno nije ni znao da se radi nešto. Čuo sam iz priča od susjeda da se nešto radi. Poznate su mi parcele jer se tuda ide za križom. Ne zna točno kad se počelo raditi, ali je radove vidio kasnije. Znam da je tu bio obrađivani vinograd kojeg je obrađivao Rade i pokojni mu otac do prije 20 godina. Sada je srušeno i bagerom očišćeno. Ulaz je napravljen. Tu je i repetitor. Ne zna u kojoj su fazi bili radovi kad je za to saznao. Navodi da su na tom lokalitetu zvanom Krnjevice zemljišta od privatnih osoba, odnosno obrađivana od privatnih osoba, a jedan dio gdje je bilo smeće, uz prometnicu što je sad poravnato je bilo državno. Oni su to zvali Marićevac. To je prije njihovog sela, prije repetitora jedno 50-100m, odnosno južnije od repetitora. Navodi da je Radina čestica bila ograđena zidom od susjednih kao i ostale čestice. Sve su to bili suhozidi. Nakon što mu je pokazana skica vještaka Perice Puljića na listu 80 spisa te naveo je da ne zna je li cijela čestica Radina. Južnije od žuto označenog je Ratkovo, a Radino nasuprot, ovo što je žuto, ali ne može sa sigurnošću reći je li cijela odnosno gdje su međe. Sjevernije od žutog dijela je misli Nedino, obitelji Perkušića zvanih Ljačini. Poznato mu je da se znalo što je čije kad se obrađivalo. Jednom je osobno išao s Radom, misli da je bio i Ivica Tolić, na teren da vide što se to događa. Tužitelj je htio vidjeti je li to na njegovom. Tužitelj je tada rekao da nije znao da se tu počelo raditi i onda je koliko se sjeća kad su došli rekao da je na njegovom i možda dio na Ratkovom.

17. Iz navoda svjedokinje Mladenke Vujević, u bitnom, proizlazi da je u jednoj od šetnja sam naišla i vidjela da je na tužiteljevom zemljištu, nešto betonirano i pitala je muža kad sam se vratila kući je li Rade radi dolje neku kućicu i on mi je rekao da ne zna. Bilo je to, misli kad je bio drugi krug izbora kad sam vidjela Radu i pitala ga što radi, a on je rekao da ne radi ništa no ona je vidjela da je betonirano. Misli da je bila prva nedjelja u šestom mjesecu. U tom vremenu je viđala i kamione koje su prolazili predvečer, u petom mjesecu prošle godine. Na tom lokalitetu su većinom loze i masline. Ne zna točno što je tko gdje radio, ali znam da je to tužiteljevo zemljište s obzirom da je odmah do zemljište od Ante Ercega, a s njim je moj muž u rodu. Poslije smo saznali pričajući međusobno (mještani) da je tu radila firma iz Zadra, na kamionima su vidjeli da piše Matković prijevoz, ali ne zna ništa detaljnije. Misli da je tužitelja vidjela 1.6. 2025. kad su bili lokalni izbori. Radila na izborima, a on je došao glasati. Bio je vidno iznenađen kad sam mu je rekla da se nešto radi na njegovom zemljištu. Vidjelo se da nije znao. Misli da je kamione vidjela pred kraj mjeseca svibnja. Navodi da se na tom lokalitetu se radi o privatnim parcelama koje su ograđene suhozidima. Koliko znam tu nema državnog zemljišta.

18. Iz navoda svjedoka Ivana Tolića proizlazi da je jednom prilikom šetao i naišli su Miroslav i Radimir Tolić, tužitelj. Priključio se njima i otišli su do Radimirove parcele jer je ona uz put. Vidjeli su da je na parceli nešto betonirano i Radimir je rekao da je to napravljeno na njegovom, ali da on nije znao za to. Događalo se to između dvaju izbora negdje u razdoblju od 20.5. 2025. do 1.6. 2025., ali nije točno siguran, mislim da je to bilo u to vrijeme. Rađeno je na zemljištu za koje zna da su bile njegove loze. Znam da je tu bio i suhozid od puta, maslina, višnja i loze. Navodi da je to je Radimirovo, njega je viđao tu da radi. Ne znam kad je on to saznao, ali kada su šetali vidjeli taj beton i

Radimir je bio iznenađen. Kad su ljudi saznali za to bunili su se i napadali Radimira, ali on to nije radio jer nije znao za radove. Nije mi poznato tko je radio te radove. Navodi da na ovom lokalitetu nema ništa državno. Sve parcele su ograđene suhozidom, na kaskade. Sve je privatno vlasništvo, otprilike zna sve i što je čije. Radovi su se izvodili krajem petog mjeseca, tada je već bilo betonirano.

19. Iz navoda svjedoka Petra Glavaša, u bitnom, proizlazi da su on i supruga išli polijevati vinograd i vidjeli su kamion Vedrana Matkovića parkiran na odlagalištu gdje se nekad bacalo smeće. To je jedno 300 metara od tužiteljeve parcele. Iskope je radio Neven Matković, nisam siguran je li Vedran ili Neven, vidio je da je njegov kamion parkiran. Naišao je mali Ljačić, to je Nediljko Perkušić, njegovo je do Radina, a iza njegova je Ratkovo. On mi je rekao da ne zna što se radi da misli da Rade nešto radi. Kasnije je vidio Katiće da kopaju iskope za struju, a Katić mu je rekao da ne zna tko je naručio, da su mu samo naredili da kopa struju prema Maričevcu. Mještani su govorili da se kopa struja za starački dom. On i Ratko su saznali, jer je rađeno djelom i na Ratkovu, a dijelom na Radinom zemljištu. Čini mu se više na Radinom. On i Ratko smo išli nekoga tražiti da se zaustave radovi. Zvali su i novinare. To je bilo negdje u toku ljeta prošle godine, ne može se sjetiti točno kad. Ja sam novinara odveo sa autom do parcele. On je sve snimio. Na toj parceli gdje se betoniralo je bio Radin vinograd. Njegovi djed i otac su tu radili. Vjerojatno je i Rade na toj parceli radio, ali on je radio po terenu i ne može reći. Naveo je i da na tom lokalitetu nema ništa državno. Sve su privatne parcele i sve je ograđeno suhozidima. Svi u mjestu znaju što je čije.

20. Iz iskaza saslušanih svjedoka konkretno, Ane Erceg proizlazi da je dio nekretnine koji u ovom postupku predstavlja predmet spora prije je bilo zapušteno, bile su tu stare loze, drače, te da je to mjesto očišćeno. Svjedokinja navodi da te nekretnine pripadaju tužitelju. Svjedok Miroslav Tolić navodi da odavno je tu bio stari vinograd. Njihov vinograd je bio ograđen kamenim zidom. Misli da je tu bila i neka višnja i par maslina. Tužitelj je taj vinograd prestao obrađivati možda ima 20 godina. Zna da je tu bio obrađivani vinograd kojeg je obrađivao Rade i pokojni mu otac do prije 20 godina. Sada je srušeno i bagerom očišćeno. Nakon što mu je pokazana skica vještaka Perice Puljića na listu 80 spisa te naveo je da ne zna je li cijela čestica Radina. Južnije od žuto označenog je Ratkovo, a Radino nasuprot, ovo što je žuto, ali ne može sa sigurnošću reći je li cijela odnosno gdje su međe. Svjedok Ivan Tolić navodi da je rađeno je na zemljištu za koje zna da su bile njegove loze. Znam da je tu bio i suhozid od puta, maslina, višnja i loze. Navodi da je to je Radimirovo, njega je viđao tu da radi. Svjedok Petar Glavaš navodi da su on i Ratko su saznali, jer je rađeno djelom i na Ratkovu, a dijelom na Radinom zemljištu. Čini mu se više na Radinom. On i Ratko smo išli nekoga tražiti da se zaustave radovi. Naveo je i da je na toj parceli gdje se betoniralo je bio Radin vinograd. Njegovi djed i otac su tu radili, vjerojatno je i Rade na toj parceli radio, ali je on radio po terenu i ne može reći.

21. U ovom postupku, obzirom na sadržaj tužbe i utvrđeno činjenično stanje (čl. 8. ZPP), nije sporno da je tuženik na navedenoj nekretnini poduzeo navedene radnje za koje tužitelj drži da predstavlja sam čin smetanja posjeda, već je sporno je li tužitelj imao faktičnu vlast nad dijelom nekretnine koja predstavlja predmet spora neposredno prije radnji tuženika, je li ove radove tuženik izveo samovlasno i posljedično tome sporno je ima li tužitelj osnovano pravo na ovu posjedovnu zaštitu utemeljenu na odredbi čl. 21. st. 1. i čl. 22. st. 1. ZV.

22. Iz iskaza saslušanih svjedoka ne može se utvrditi da je tužitelj imao faktičnu vlast nad dijelom nekretnine koja predstavlja predmet spora neposredno prije radnji tuženika za koje tužitelj navodi da predstavljaju čin smetanja posjeda. Činjenica da svjedoci navode da su zemljišta na tom području odijeljena suhozidima, te da se radi o privatnim parcelama mogu biti relevantne u eventualnim parnicama radi utvrđenja prava vlasništva ili predaje u posjed, no ne i u posjedovnoj parnici je relevantno samo pitanje posljednjeg mirnog posjeda tj. posljednjeg stanja posjeda na mjestu prijepora, je li i kako počinjen čin smetanja posjeda i je li bio samovlasno smetan.

22.1. Iz provedenog postupka može se utvrditi i da su porušeni suhozidi, no je li je li, kao što je ranije navedeno tužitelj bio u posljednjem mirnom posjedu nekretnine identificirane kao d.č.zem. 2483/31 zk. ul. 2994 u površini od 358 m², d.č.zem. 9260/5 zk. ul. 1568 u površini od 28 m² i d.č.zem. 4894/18 zk. tijelo II zk. ul. 1610 u površini od 4 m², sve ukupne površine od 390 m², sve k.o. Podbablje, sve označeno točkama A-B-C-D-E-F-A skice izmjere vještaka Perice Puljića dipl.ing.geod. od 29.06.2026. godine. Pri tome je za naglasiti, a s obzirom da se navodi stranaka u ovom sporu u jednom dijelu odnose na tvrdnje vezane za to tko je vlasnik predmetnih nekretnina, da pitanje vlasništva u parnici zbog smetanja posjeda nije odlučno. Nije ni sporno da su na spornom dijelu nekretnine bili suhozidi i klanci za ulaz, no nije nedvojbeno utvrđen miran posjed tužitelja neposredno pred rušenje navedenih suhozida. Svjedoci govore o tužiteljevoj čestici, tužiteljevom zemljištu, koje je ograđena zidom/suhozidom, no ne i o načinu na koji je tužitelj eventualno koristio u neposredno prije aktivnosti tuženika na istima.

23. Tuženik ne osporava izrijeком da bi na navedenoj nekretnini poduzeo navedene radnje za koje tužitelj drži da predstavljaju sam čin smetanja posjeda. Naime, svjedoci izrijeком ne spominju tuženika kao izvođača radova, već sam tuženik u odgovoru na tužbu navodi da poslovnu aktivnost na dijelu z.k. čestice br. 2483/1 k.o. Podbablje obavlja na temelju valjanog pravnog posla zaključenog s vlasnikom te nekretnine.

24. Prema pravnom shvaćanju ovog suda tužitelju, u konkretnom slučaju, ne pripada pravo na posjedovnu zaštitu jer je ove radnje tuženika za koje tužitelj smatra da predstavljaju čin smetanja posjeda tuženik poduzeo na temelju Ugovor o osnivanju prave služnosti na šumi i šumskom zemljištu u vlasništvu Republike Hrvatske zaključen dana 10.04.2025.g. između Republike Hrvatske, kao osnivatelja prava služnosti, i tuženika, kao nositelja prava služnosti. Iz čl. 1. st. 2. tog Ugovora vidljivo je da se služnost opisana u točki VII. ovog odgovora na tužbu osnovana upravo na dijelu z.k. čestice br. 2483/31 k.o. Podbablje koji je naznačen na listu C, redni broj 1.1. z.k. uložka br. 2994 k.o. Podbablje. Sastavni dio ovog Ugovora je Geodetski snimak stvarnog stanja iz kojeg je vidljiva površina i smještaj zahvata u prostoru od 310 m². Navedena stvarna služnost uknjižena je na z.k.č.br. 2483/31 k.o. Podbablje u korist tuženika u svrhu izgradnje i održavanja infrastrukture, bazne stanice Markoja, i to antenskog stupa visine 63 m, s tim da je površina te stvarne služnosti 310 m²., pa posljedično tome ovaj sud zaključuje da ove radnje tuženika nisu poduzete samovlasno, te iste nisu poduzete protupravno (čl. 20. st. 4. ZV). Iz iskaza svjedoka, te rezultata provedenog postupka ne proizlazi da je tuženik iz stanja terena imao razloga posumnjati da ne mogu postupati sukladno ovlaštenjima iz Ugovor o osnivanju prave služnosti na šumi i šumskom zemljištu u vlasništvu Republike Hrvatske

zaključen dana 10.04.2025. Pri tome se ne misli na naknadne aktivnosti blokiranja puta koje u svom iskazu spominju Petar Glavaš i Mladenka Vujević.

25. Na temelju odredbe čl. 21. st. 1. ZV propisano je da koga drugi samovlasno smeta u posjedu, bilo da ga uznemirava u posjedu ili mu ga je oduzeo, ima pravo na zaštitu posjeda, dok je odredbom čl. 22. st. 1. ZV propisano da posjednik kojemu je posjed samovlasno smetan ovlašten je svoj posjed štititi putem suda, zahtijevajući da se utvrdi čin smetanja njegova posjeda, naredi uspostava posjedovnog stanja kakvo je bilo u času smetanja, te zabrani takvo ili slično smetanje ubuduće. Odredbom čl. 20. st. 4. ZV propisano je da nije samovlasno smetanje posjeda ako je čin oduzimanja ili smetanja posjeda dopušten zakonom ili odlukom suda odnosno drugoga tijela, donesenom na temelju zakona koji to dopušta. No, samovlasno je i kad je čin oduzimanja ili smetanja posjeda učinjen u nekom javnom, društvenom ili sličnom interesu, ako nije dopušten zakonom ili na temelju zakona.

26. Cijeneći sadržaj ovih zakonskih odredbi proizlazi da je tuženik ove svoje radnje na predmetnoj nekretnini za koje tužitelj smatra da predstavljaju čin smetanja posjeda, izvršio na temelju navedenog Ugovor o osnivanju prave služnosti na šumi i šumskom zemljištu u vlasništvu Republike Hrvatske zaključen dana 10.04.2025.g. iz čega proizlazi da je tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan jer u konkretnom slučaju tuženik nije postupao samovlasno niti je u njegovom ponašanju bilo protupravnosti budući je ove radnje tuženik poduzeo u okviru navedenih ugovornih odredbi. Tim više što iz iskaza svjedoka nije moguće utvrditi da je tužitelj bio u posljednjem mirnom posjedu dijela nekretnine koja u ovom postupku predstavlja predmet spora.

27. Utvrdivši da tužitelj nije dokazao pretpostavke za posjedovnu zaštitu ovaj sud je tužbeni zahtjev odbio kao neosnovan.

28. Odluku o parničnom trošku sud je donio prema članku 154. stavak 1. u vezi sa 155. ZPP, pa je tuženiku dosuđen trošak sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („ Narodne novine“ broj 138/2023. dalje: Tarife) i to prema Tbr. 7 toč.2 Tarife 250 bodova (za najviše do četiri radnje), što uvećano za vrijednost boda (2,00 eura) daje iznos od 500,00 eura i uvećano za PDV 25% (125,00 eura) daje iznos od 625,00 eura.

29. Sukladno navedenom, odlučeno je kao pod u izreci ovog rješenja.

Imotski, 13. listopada 2026.

Sutkinja
Sanja Vrgoč

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ovog rješenja nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka istog. Žalba se podnosi Županijskom sudu, a putem ovog suda.

DNA

1. tužitelj – po punomoćniku
2. tuženik – po punomoćniku.
3. u spis

Broj zapisa: **9-3088e-92e29**

Kontrolni broj: **08c57-34829-d9bbc**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Makarskoj** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.